

- b) irtisanominen tapahtui kansallisen oikeuden puolueettoman säännöksen nojalla;
- c) kansallinen lainsäädäntö ei sisällä mainitussa irtisanomistapauksessa perusteita eikä arviointia koskevia velvoitteita suhteessa kaikkiin henkilöihin, joita irtisanominen mahdollisesti koskee, eikä velvoitetta perustella kyseisen henkilön irtisanomista?
- 2) Onko direktiivin 2006/54 14 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja direktiivin 2000/78 3 artiklan 1 kohdan c alakohtaa luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 30 ja 47 artiklan ja 52 artiklan 1 kohdan kanssa tulkittava siten, että niissä sallitaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 157 artiklan 3 kohdan mukainen kansallinen toimenpide, kuten syrjinnän vastaisen lain (Zakon za zashtita ot diskriminatsia) 21 § , tarkasteltuna yhdessä virkamieslain (Zakon za darzhavnia sluzhitel) 106 §:n 1 momentin 2 kohdan kanssa, kun viimeksi mainituissa säännöksissä ei säädetä ensimmäisessä ennakkoratkaisukysymyksessä mainitussa, julkishallinnon virkamiehen irtisanomista koskevassa tapauksessa (samojen virkojen, joita sekä miehet että naiset hoitavat, lukumäärän vähentämisen vuoksi) nimenomaisesti valintavelvoitteesta eikä perusteista irtisanomisoikeuden osana, jotka molemmat tunnustetaan hallinnollisessa ja oikeudellisessa käytännössä ainoastaan silloin, kun irtisanomisen yhteydessä toimivaltainen viranomais on harkintavaltaansa käyttäen hyväksynyt menettelyn ja perusteet, mutta tässä, julkishallinnon työntekijän vastaavasta irtisanomisesta poiketen, kyseisen viranomaisen irtisanomisoikeuden osana ei vahvistettu normatiivisesti valintavelvoitetta ja valinnan suorittamisen perusteita?
- 3) Onko direktiivin 2006/54 14 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja direktiivin 2000/78 3 artiklan 1 kohdan c alakohtaa luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 30 ja 47 artiklan ja 52 artiklan 1 kohdan kanssa tulkittava siten, ettei julkishallinnon virkamiehen irtisanominen ole perusteltu ja on sen vuoksi mainittujen säännösten vastainen, vain koska hallintoviranomais ei ole tehnyt valintaa eikä soveltanut objektiivisia perusteita tai ei ole esittänyt syytä, miksi kyseinen henkilö on irtisanottu, mikäli tämä henkilö on hoitanut samanlaista virkaa kuin muut henkilöt, miehet ja naiset, ja irtisanominen tapahtui puolueettoman säännöksen nojalla?
- 4) Onko direktiivin 2006/54 18 ja 25 artiklaa luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 30 artiklan kanssa tulkittava siten, että suhteellisuusperiaatetta noudatettiin ja että niissä sallitaan kansalliset oikeussäännökset, joissa säädetään lainvastaiseen irtisanomiseen liittyvästä korvauksesta, joita voidaan soveltaa myös kun unionin oikeuden mukaista tasa-arvoisen kohtelun periaatetta työtä ja ammattia koskeissa asioissa on loukattu, joissa säädetään korvauksen kuuden kuukauden enimmäiskestosta ja vahvistetaan korvaus – joka on hoidetun viran peruspalkan suuruinen – kuitenkin ainoastaan, kun ja siltä osin kuin henkilö on työtön tai saa pienemmän korvauksen, sillä edellytyksellä, että henkilön oikeus tulla otetuksi uudelleen samaan virkaan on olemassa erillisenä eikä ole osa hänen kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaista oikeuttaan korvaukseen?”

⁽¹⁾ EUVL L 204, s. 23.

⁽²⁾ EYVL L 303, s. 16.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 20.1.2016 – A Oy

(Asia C-33/16)

(2016/C 111/16)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytäneet tuomioistuimet

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Valittaja: A Oy

Muu osapuoli: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 148 artiklan d alakohdasta tulkittava siten, että lastin nosto alukseen ja pois aluksesta ovat kyseisessä säännöksessä tarkoitettuja palveluja, jotka suoraan palvelevat artiklan a alakohdassa tarkoitettujen merialusten lastin välittömiä tarpeita?
- 2) Kun otetaan huomioon unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-181/04–C-183/04, Elmeka, antaman tuomion 24 kohdassa lausuttu, jonka mukaan säännöksessä säädettyä vapautusta ei voida laajentaa koskemaan palveluja, jotka suoritetaan edeltävässä myyntiportaassa, onko arvonlisäverodirektiivin 2006/112/EY 148 artiklan d alakohdan säännöstä tulkittava siten, että tämä koskee myös nyt kysymyksessä olevaa palvelua, jossa ensimmäisessä vaihdannan vaiheessa A Oy:n alihankkijan toimesta suoritettu palvelu käsittää fyysisesti suoraan lastiin kohdistuvan palvelun, jonka A Oy veloittaa edelleen huolinta- tai kuljetusliikkeeltä?
- 3) Kun otetaan huomioon unionin tuomioistuimen edellä mainitun tuomion Elmeka 24 kohdassa lausuttu, jonka mukaan kyseisessä säännöksessä säädettyä vapautusta sovelletaan ainoastaan palveluihin, jotka suoritetaan laivanvarustajalle, onko arvonlisäverodirektiivin 2006/112/EY 148 artiklan d alakohdan säännöstä tulkittava siten, että säännöksessä säädettyä vapautusta ei voida soveltaa, jos palvelu suoritetaan lastin haltijalle, kuten lastina olevan tavaran viejälle tai tuojalle?

⁽¹⁾ EUVL L 347, s. 1

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Augstākā tiesa (Latvia) on esittänyt 27.1.2016 – SIA "LS Customs Services" v. Valsts ieņēmumu dienests

(Asia C-46/16)

(2016/C 111/17)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākā tiesa

Pääasian asianosaiset

Valittaja: SIA "LS Customs Services"

Vastapuoli: Valsts ieņēmumu dienests

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92⁽¹⁾ 29 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että kyseisessä artiklassa säädettyä menetelmää on sovellettava myös silloin, kun tavaroiden maahantuonti ja niiden luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen yhteisön tullialueella on tapahtunut sen seurauksena, että ne on passitusmenettelyn aikana siirretty pois tullivalvonnasta, kun on kyse tuontitullin alaisista tavaroista, joita ei ole myyty vietäväksi yhteisön tullialueelle vaan vietäväksi yhteisön ulkopuolelle?
- 2) Onko ilmausta "järjestyksessä", jota käytetään yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 30 artiklan 1 kohdassa, suhteessa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklassa kansalaisille taattuun oikeuteen hyvään hallintoon ja yhdessä hallintotoimien perustelemisen periaatteen kanssa, tulkittava siten, että voidakseen päätyä siihen, että voidaan soveltaa 31 artiklassa esitettyä menetelmää, tulliviranomaisen on perusteltava jokaisessa hallintotoimessa, miksi kyseisissä konkreettisissa olosuhteissa ei voida käyttää 29 ja 30 artiklassa tarkoitettuja tavaroiden tullausarvon määrittämismenetelmiä?